

نمایشگاه دفاعی در تهران

در این نمایشگاه ۵۰۰ محصول در ۱۱ حوزه؛ از تسلیحات سبک تا زرهی و هوایی و موشکی و دریایی به نمایش گذاشته شده و مردم می‌توانند از نزدیک با این توانمندی‌ها آشنا شوند.

وی اذعان کرد: مجموعه‌هایی از صنایع دفاعی سبک، مانند انواع سلاح‌های انفرادی، خمپاره اندازها، توپخانه، صنایع تحقیقاتی الکترونیکی مانند سیستم‌های ارتباطی و مخابراتی را راهنمایی و مجموعه‌های دیگر مربوط به الکترونیک و ماهواره‌های دیگری در بخش دفاعی ساخته شده که برخی از آنها در مدار قرار گرفته و در حال حاضر نمونه‌هایی از آن به نمایش گذاشته شده است.

[\[۳\] رها کردن طبابت در آمریکا و بازگشت به ایران](#)

[۵] شما قبل از انقلاب تحصیلات پزشکی خود را در آمریکا به پایان بردید و در آنجا مشغول فعالیت های علمی شدید. طبیعتاً از شرایط مالی مناسبی برخوردار بودید. بعد از انقلاب که وزیر شدید سطح زندگی تان چپ رو بود و چطرب زندگی می کردید؟

مانی که برای تحصیل قصد خروج از کشور را داشتم بضاعتی نداشتم و حتی بدھکار بودم. ۱۴ سال در آمریکا زندگی کردم و در کنار طبابت استاد دانشگاه هم بودم. وضعیت مالی من در آن کشور بهتر شد و خانه داشتم، موقعي که می خواستم به ایران بیام خانه، مطب و سه ماشیئم را فروختم. وضعیت مالی من در شرایطی بود که ثلث اموال ما را برای کمک به جبهه خوشیدم. در خانه ای در سه راه طلاقانی اقامت کردم و با این اوصاف خودم هم فکر نمی کردم که باید وزیر شوم. آن موقع معاون بهداشت آقای دکتر منافی بودم و وقتی از سفر روزتای خلمد (از توایع مشهد) به تهران برمی گشتم آقای دکتر نیک نژاد معاون دارو به من خبر دادند که دکتر منافی در مجلس برای وزارت راه نیایوردند. آن موقع قانونی این گونه بود که هیات دولت هم بعد از تغییر ریس جمهور و هم بعد از تشکیل مجلس جدید باید رای اعتماد می گرفت. به وزارت توانمندی و پشت مذاکره نشستم که دیدم تاکسی با این محتوا آمده که من سرپرست وزارت بهداری شدم. تعجب کردم و انتظار این خبر را داشتم.

چهارم

پوپون همیشه فکر می کنم که از من بهتر فراوانند و چرا آنها انتخاب نشوند. در ساعت اداری چند نفری به من گفتند شایعه شده می خواهند تواریه عنوان وزیر معرفی کنند. بلا فاصله از مهندس موسوی وقت گرفتم و با ایشان صحبت کردم و گفتم که من تقدیمی نداشتم و تو نیز مدیریتی لازم ابرای این سمت ندارم. ایشان البته عکس العملی نشان نداد و همین مساله مرا گران کرد که شاید این خبر جدی باشد. این موضوع را باید آشنا خواهند ای رئیس جمهور وقت هم در میان گذاشتند ایشان هم در تایید یاتکذیب موضوع سخن نگفتند. هنوز یک روز از آن از گذشتند و همچنان قطعه شد.

[۲] در آن مقطعی به لحاظ گرایش‌های سیاسی او ایل انقلاب، شما جزو کدام گرایش سیاسی بودید؟

من اساساً جریان راست و چپ رانمی شناختم و به هیچ کدام از جریان‌های سیاسی وابسته بودم. آن موقع جریان‌های سیاسی شامل خط یک و خط سه می‌شد. یاد نمی‌رود زمانی مرحوم مهندس سراج‌الدین کازرونی، وزیر مسکن آن وقت به شوخی به من می‌گفت که من و توکاری به خط یک و سه نداریم و فقط در خط چهارکارمی کیم. گفتم خط چهار یعنی چه؟ گفت یعنی مثل پهپادها پرایکارمی کنیم آن موقع ما واقعاً شبانه‌روزی کارمی کردیم و حتی بعضاتی ساعت ۱/۵ شب هم در دفترمان حضور داشتیم و ساعت ۵/۵ صبح هم در جلسه شورای معاونین وزارت خانه شرکت می‌کردیم، الان شرایط فرق کرده و ممثل گذشته نیست. آن موقع تعطیل نمی‌شناختم. بر هر صورت می‌خواهم بگویم که من برای پذیرش مسؤولیت مقاومت می‌کدم حتی در انتخابات مجلس هم با اصرار دوستان و از جمله آقای علی لاریجانی آمدم، واقعیت آن است که بر جمهوری اسلامی میل به نوکری دارم اما در عین حال می‌خواهم آنها کی از من شایسته‌تر هستند مسؤولیت بگیرند. هنوز هم بر همین نظر هستم. من از ابتداء خواستم نوکر مردم را شم و حتی آمدنم از آمریکا به ایران هم به همین منظور بود. من در آمریکا دانشیار دانشگاه و رئیس بخش کودکان و رئیس بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان بیمارستان دانشگاه بودم و مطلب خوبی هم داشتم اما به عشق انقلاب، من و همسرم تصمیم به مراجعت گرفتیم، مدتی هم بعد از بازگشت به ایران بیکار بودم که البته شاید آن بیکاری به نفع من بود.

من در آمریکا جزو پژوهشکاران موفق بودم و حتی کوچک‌ترین نوزاد آمریکا را در آن زمان که نارس بود مراقبت کرده و زنده نگه داشتم و این مساله رسانه‌ای هم شد. اما بعد از مراجعت به ایران مدتی بیکار بودم و این مساله باعث شد که غرورم را زادست بدhem و متوجه شوم که کارهای بیکاری بود. روزی وقتي به خانه برمي گشتم همسرم گفت از دفتر دکتر زرگر و زير بهداري سراجت را يسيستم. هم در فردا به دفتر روزير مراجعة کردم. دکتر زرگر گفت شما راه‌عنوان سريست گيرند و من هم فردا به دفتر روزير مراجعة کردم. دکتر زرگر گفت شما راه‌عنوان سريست نجمان حمایت از کودکان انتخاب کرده‌ام. ولی من نبذر گفتم امام موقعي که از در اتاق وزیر خارج شدم دکتر زرگر حرفي به من زد که مراتکان داد. گفت اگر کسی از این پس از شما پرسید راهی چه به ایران برگشتی بگویی از انقلاب نیامدم بلکه صرف‌بای خودم تا استاد دانشگاه شوم. این جمله ايشان روی من بسیار اثرگذار بود و من هم مسؤولیت را قبول کدم و چند ماه بعد هم معاون آموزشی و پژوهشی وزارت بهداری شدم. مدتی بعد آقایان زرگر، ولاپتی و لواسانی در انتخابات مجلس نام نویسی کردند و از وزارت خانه به مجلس شورای اسلامی رفتند. من آن موقع جایگزین دکترونلاتی در معاونت درمان شدم. دوباره تاکیدیم کنم که من به نوکر مردم فخرخوارم کنم اما در پر از پذیرش مسؤولیت مقاومت احمد قانه‌ای داشتم که حرف دکتر زرگر

در آمریکا با مجموعه‌ای دکتر ابراهیم بیزدی هم همکاری داشتید؟
یشان مسؤول انجمن اسلامی دانشجویان بود و مالکته در حال که از این تخصص بودیم
دانشجو محسوب نمی‌شدیم، اما من تلفنی با اعضای انجمن اسلامی ارتباط داشتم و
وارسخنرای های آیت... خامنه‌ای، مهندس بارگان، شهید بهشتی و شهید مطهری،
اقای موسوی خوئینی‌ها و دکتر علی شریعتی همچنین کتاب‌های ذهنی را دریافت و بین
ملأه‌مندان توزیع می‌کردم و با آقای دکتر بیزدی تماس مستقیم نداشتیم. من و خانواده‌ام
دریکی از نشستهای آنها در سال ۱۳۴۵ شرکت کردیم و موقع ناها را در شد و بالآخره ما وسوس
داشتیم که فقط گوشت ذبح اسلامی بخوریم و به همین خاطر از آنها پرسیم که آیا گوشت
شما به شکل اسلامی ذبح شده؟ آنها گفتند نه و من تعجب کردم که چرا اعضا انجمن
اسلامی گوشت ذبیحه نمی‌خوند. بنابراین رابطه‌مان را با آنها به غیر از خرد کتاب و نوار سخنرانی
قطع کردم. بیته سال‌های بعد شنیدیم که این مشکل حل شد. در نزدیکی‌های ایام انقلاب هم
بریکی دولجسه‌آنها شرکت کرد و همچنین آنها تظاهراتی در واشنگتن به راه‌انداختند که من

د. سیاست، دکوی، هسته

☒ خاستگاه سیاسی شما اصولگرایی است و شما فعالیتی هم در جمناداشتید. چرا در زمان انتخابات ریاست جمهوری گذشته نتوانستید به یک کاندیدا برسید؟

قبل از بحث جمناده این نکته اشاره کنم که من در ایام انتخابات مجلس که عنوان نامزد از سوی جریانی معرفی می شدم شرطمن این بود که نه دیناری خرج کنم و نه جایی سخنرانی کنم. لعله در جریان انتخابات دوره دوم، که به مجلس وود بیدا کردم به من گفتند برایم بنزی

ماده کرده اند که در ستدادهای انتخاباتی خود نصب کنم. گفتم من ستادی ندارم گفته‌نده باید بسیاری این بنوها را بری جون در اتیراچایی برای نگهداری آهانداریم. و انتی کرايه کردم و آن بنزرهای راه خانه آوردم و بعد از تمام شدن انتخابات بنوها را داخل سطل زباله گذاشتمن تا فنگرهای ابریند. بنابراین بدون تبلیغات در دوره هشتم نفرششم با هفتم و در دوره نهم مجلس نفر دوم بودم که به مجلس راه پیدا کردم. در مورد جماعت‌ها ماید بگوییم که در جریان‌های سیاسی همواره این اتفاقات می‌افتد و بالاخره افراد رای و نظرهای سیاسی متفاوتی دارند. یادم می‌آید در همان روزه‌هایی دکتر حداد عادل به مطب من آمد و گفت پس زیررسی چند صد فردا کنون به ۱۲ نفر رسیده‌ایم؛ الان به نظرشما باید چه کنیم. گفتم من سیاسی نیستم و علاقه‌ای هم برای رورود به این بحث‌هاندارم و گذشته من هم این راشان می‌دهد. درست است که من اعتقادات اصولگرایی خود را درم و دلم می‌خواهد خود را مطیع ولایت فقیه ببینم، اما داخل مباحث سیاسی نمی‌شوم. بنابراین در حوزه مسائل مربوط به انتخابات و تأمین‌دها اساساً ظاهر نظری نمی‌کردم و اقعیت آن است کارشناس خوبی هم برای مشاوره در این حوزه‌ها نیستم.

A photograph of a middle-aged man with a full grey beard and short hair, wearing glasses. He is dressed in a dark blue velvet vest over a light blue and white checkered long-sleeved shirt. He is standing in an open doorway, holding the white handle of the door with his right hand. The doorway is framed by two vertical panels of brown leather with a diamond-quilted pattern. The background is a plain, light-colored wall.

طليعه دهه پنجم انقلاب

در آستانه دهه فجر و چهلمین سالروز پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی، حضرت ایت... خانمهای صبح دیروز در مرقد مطهر امام خمینی(ره) بیانکار کبیر انقلاب اسلامی حضور افتند و با رأیات نمازو و قرآن، یادآن عزیز سفر برده را کرامی داشتند.

گزارش پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم
هیئت، رهبر انقلاب همچنین باحضور بر مزار
شهیدان گرانقدر آیت‌الله... بهشتی، رجایی، باهنر
و شهدای حادثه هفتم تیر، علو در جات آنان را
برگاه خداوند متعال مسأله نهادند.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای سپس در گلزار شهیدان انقلاب اسلامی، دفاع مقدس، شهیدان مدافع حرم و شهدای حج سال ۱۳۶۶ حضور یافتند و با مردم به ارواح پاک مجاهدان راه حق، برای استمرار نزول رحمت و نصرت الهی بر ملت بزرگ ایران در مستانه ورود به دهه پنجم انقلاب اسلامی، دعا کردند.

هبر انقلاب پس از زیارت مزار شهدای بهشت‌زهرای تهران طی سخنرانی فرمودند: «یکی از کارهای بدی که بعضی از مدیران گذارهای شهدای شرکت‌نامه‌ها می‌دهند، این کار غلط یکسان‌سازی قبور شهداء است. این [جا] خوب است؛ همین درست است، بیانند صاحبان این شهدا، پدرانشان، مادرانشان، فرزندانشان، همسرانشان، علامتی ارشته باشند، عکسی داشته باشند، این خوب است. این شکل، شکل طبیعی است، هیچ نزوم ندارد که ماین [علامت‌ها] را صاف کنیم؛ مه خیال این که می‌خواهیم زیباسازی کنیم. زیبایی هر جایی و هر چیزی به حساب خودش است؛ زیبایی انسان، زیبایی باغ، زیبایی قبرستان، زیبایی هر چیزی را باید به حساب خودش محاسبه کنیم».

سایه روشن

روحانی: نباید به جای امریکا دولت را سرزنش کرد

علیرضا مرندی در گفت و گو با جام جم از آسیب‌های اشرافی‌گری بعضی مسئولان می‌گوید

وزرای اول انقلاب، اجاره‌نشیان بودند

در آستانه ۴۰ سالگی انقلاب اسلامی، بزرگترین آفتی که انقلاب را تهدید می‌کند، چیست؟ نظرمن در این زمینه باید به هشدارهای رهبر انقلاب توجه کرد. انقلابی عمل نکردن، جهادی عمل نکردن، نقدناپذیری و مشورت نکردن با یگران از مهم‌ترین آفاتی است که ممکن است ه انقلاب اسلامی آسیب بررساند. به نظرمی رسد بخی از مسؤولان وقتی حکم خود را دریافت نکنند، تصورشان براین است که عقل کل نیما راز طریق این حکم به آنان پیوند زده اند و از رو خود را بی نیاز هرگونه مشورت می‌بینند. کی از اشکالات مدیریتی در ۴۰ سال اخیر این است که بعضی از افراد که تصدی مناصبی را به عهده دیگرند ممکن است به لحاظ سواد تخصص در سطح بالایی باشند، اما در کار جرایی که به عهده آنان گذاشته شده یا تجربه داشته باز تجربه کمی دارند. متاسفانه این دسته مسؤولان خود را بی نیاز از مشورت بال AFL فن شرایط برخی از وزیران تغییر پیدا کرده است. علت این تغییرچه بود؟

بالاخره رئیس دولت خیلی نقش دارد و برداشت و گفته‌ها و منش اور در تغییر چنین روندی موثر است. آقای هاشمی رفسنجانی بالاخره سلوک خاص خود را داشت و حتی زمانی در نماز جمعه هم در این باره بحث کرد و تعبیر [جلمنبر] را درباره برخی مسؤولان به کار بردن و آنها را از برخی رفتارهای نهی کردند. البته شاید منظور ایشان این بود که مسؤولان جمهوری اسلامی باید همیشه تنبیه و مرتب باشند، اما بالاخره در بین جامعه تلقی این بود که شاید این نوع تعابیر به معنای تشویق به اشرافیگری باشد. از این‌رو، برخی مسؤولان که زمینه گرایش به اشرافیگری داشتند با شنیدن این صحبت‌ها دیگر تقدیه را کنار گذاشتند و به رویه دیگری روی آوردند. من معتقدم اساساً باید فردی صاحب ثروت را برای وزارت انتخاب کرد.

و تجربه می‌دانند. این مساله آفت بزرگی برای جمهوری اسلامی است.

بعضی‌ها اشرافیگری مسؤولان را یکی از بزرگترین آفت‌های ممکن دانند. چقدر این مساله را قبول دارید؟

قطعاهمین طور است. به نظرمن مسؤولان جمهوری اسلامی باید جزو مستضعفان باشند و نباید جزو ممکنین باشند. درگذشته برخی از وزیرانی که دور یک میز جمع می‌شدیم، اجاره‌نشیان بودند. خب این خیلی ارزشمند بود. یادم می‌آید در تمام دوره پنج ساله اول وزارت برای سفرهای خارجی با پرواز اکونومی می‌رفتم. حتی در حین سفر از من خواستند در جای بهتری از هوایپیما بشیتم، اما مقبول نمی‌کدم. البته تعدادی از وزیران می‌گفتند که من با این رویه، شان و جایگاه وزارت را رایت نمی‌کنم و به همین خاطر ملامتم می‌کردند. البته شاید آنها می‌خواستند خودشان و رفتارشان را توجیه کنند. این از دوره اول وزارت؛ در دوره دوم البته دیدم داشته باز تجربه کمی دارند. متاسفانه این دسته مسؤولان خود را بی نیاز از مشورت بال AFL فن

همان مقطع عده‌ای قصد داشتند فرزندم محمد را موقع برگشت از مدرسه برباینده که خدا را شکریک موتورسوار، او رانجات داد. خب و قتی لازم نیست من کاری برای بچه‌ها می‌بکنم و خدا بالای سر آنهاست دیگر چه نیازی به استفاده از امکانات دولتی است؟

به هر صورت در شرایط کنونی متأسفانه برخی از مسؤولان به گونه‌ای زندگی می‌کنند که فرزندان آنها به لحاظ تحصیل یا امکانات شغلی از شرایط ویژه‌ای برخوردار نیز نباشند. می‌توان به عنوان یکی از آسیب‌ها از آن یاد کرد. در این شرایط چگونه می‌توان مسؤولی را از بهره بردن از راننده شغلی پایا تحصیلی پایا داشت؟

تجربه زندگی شخصی این واقعیت را به من نشان داد که می‌توان بدون استفاده از راننده، زندگی معمولی را داده. البته در انتخاب مسؤولان باید دقت لازم صورت گیرد و یکی از اولویت‌های گزینش افراد برای تصدی مسؤولیت حتماً ساده‌زیستی مدیران است. ساده‌زیستی از توصیه‌های مقام معظم رهبری بوده و البته دیگران هم به گونه‌ای عنوان می‌کنند که باید مسؤولان ساده‌زیست باشند اما واقعیت آن است که انتخاب این سبک در زندگی صرفه به حرف نیست بلکه باید واقعاً ساده‌زیستی را پیشه کرد. من اساساً خیلی نمی‌خواهم و نباید زیاد در باره زندگی خودم حرف بزنم چون ممکن است بعضی بگویند که جانماز آب می‌کشد و همین مساله هم بار منفی قصیه را بالا می‌برد. طرح برخی مسائل شخصی در این گفت و گو صرفه برای بیان این موضوع است که بدون بهره‌گیری از راننده و امکانات دولتی در عرصه مسؤولیت می‌توان زندگی کرد و از روند زندگی فتیم. در وقتی خدا هست چه نیاز به رانت

در مورد فرزندان مسؤولان یا همان آقارا درآهه‌ها حرف و حدیث‌های فراوانی وجود دارد. چندی قبل که برای گزارشی در این زمینه با فرزندتان گفت و گویم از ممانعت جدی شما در خصوص استفاده فرزندان از راننده صحبت می‌کرد. در این زمینه توضیح می‌دهید؟

من همواره نسبت به فرزندانم سختگیر بودم، حتی زمانی که در آمریکا زندگی می‌کردیم مقید بودیم که مسائل شرعی را رعایت کرده و حقوق کسی را تضییع نکنیم. دخترانم وقتی در آمریکا به مدرسه می‌رفتند برای تعذیب آنها هر روز بایشان کرده بادام زمینی آماده می‌کردیم، چون نمی‌خواستیم از ساندویچ‌های مدرسه استفاده کنند. این مساله باعث شد همکلاسی هایشان به آنها بگویند دختران بادام زمینی! ایران هم که امیدیم در خانه‌ای متعلق به پدر همسرم واقع در سه راه طلاقانی زندگی می‌کردیم و البته با توجه به زندگی نسبتاً خوبی که در آمریکا داشتیم بنا بود خانه‌ای در شمال شهر بخریم اما با موافقت خانواده در همان خانه سه راه طلاقانی مستقر شدیم. آن موقع فرزندانم نمی‌توانستند فارسی حرف بزنند. زمانی که محمد ۱۵ یا ۱۶ ساله بوده من گفت می‌خواهد به جبهه برود. در دورانی که مسؤولیت وزارت داشتم، تمام تلاشم این بود که خانواده از امکانات وزارت خانه استفاده نکنند. حتی دوستان امنیتی به خاطر رعایت مسائل حفاظتی خواهان استفاده فرزندانم از ماشین اختصاصی بودند، اما من و خانواده‌ام به هیچ وجه شرایط اینها را نبینید. فتیم در

۳۷ خاطرهای از عما، حجاج، به انقلاب

[۲] شماره عمل جراحی که رهبر انقلاب چند سال قبل داشتند، رئیس تیم پزشکی ایشان بودید. خاطره ناگفته‌ای از آن دوره دارید؟ من بیش از ۲۰ سال است که مسؤولیت مراقبت پزشکی از رهبر معظم انقلاب را برعهده دارم، حتی زمانی که وزیر بودم. این مساله البته علی نبود و خود ایشان که برای عمل بروستات در بیمارستان بسترنی شدن آن را علی کردند. تکه برداری که کردند خوشبختانه معلوم شد خوش‌خیم است و عمل جراحی ایشان در شرایطی مساعد و کمتر از نیم ساعت انجام شد.

دغدغه ایشان این بود که حتماً جراحی در بیمارستان دولتی انجام شود و همچنین اصرار داشتند مرا حمتو برای عمل هایی که دیگران قرار است انجام دهند، پیش نیاید. قرار عمل ساعت ۷ صبح بود و ایشان ساعت ۵ صبح به بیمارستان آمدند و نمازشان را آنجا خواندند و همه به ایشان اقتدا کردیم. در اتاق عمل از طریق پیش نخاعی جراحی انجام شد و در حین عمل هم با پزشکان صحبت می‌کردند و همه چیز به خوبی بیش رفت. چهره‌ها برای عبادت ایشان می‌آمدند و یکی از نکات جالب این بود که برخی اصرار داشتند دست آفرا بیوسند و البته آقا مقاومت می‌کردند و دست خود را عقب می‌بردند.